

VEILIGE KERK G

... Het wordt op z'n minst niet door iedereen vanzelfsprekend gevonden dat een christen-homo een seksuele relatie aangaat. In het debat over een veilige omgeving voor homo's in de christelijke wereld zou begrip voor dat standpunt winst zijn.

Wat is een goed kader om na te denken over veiligheid en acceptatie voor homoseksuele, biseksuele en transgender mannen en vrouwen (LHBT+) in kerken en christelijke organisaties? Die vraag blijft bij mij hangen na lezing van het artikel van Martin de Jong en Wielie Elhorst (*Nederlands Dagblad* 14 mei).

Is een leven zonder seks niet de moeite waard?

Ik ben blij dat De Jong en Elhorst constateren dat er de afgelopen jaren in de kleine gereformeerde oecumene, de reformatorische kerken en de evangelische kerken meer ruimte is gekomen voor gesprek. In het werk van Hart van Homo's herkennen we dat. Het is waar ook wij ons – als stichting en als medewerkers individueel – al jaren voor inzetten. Onze missie is dat we homoseksuele jongeren uit gereformeerde, reformatorische en evangelische kringen willen stimuleren om – vanuit hun geloof – op een overwogen manier met hun homo-zijn om te gaan.

We worden regelmatig uitgenodigd door reformatorische scholen om lessen te verzorgen of trainingen voor docenten. Ook hebben we als stichting inmiddels drie cursusavonden verzorgd over pastoraat aan homoseksuele jongeren.

Namens mijn 'andere' werkgever, de Hervormd-Gereformeerde Jeugbond (HGJB), probeer ik kerkenraden toe te rusten die willen nadenken over de plaats van homoseksuelen in de gemeente. Er is verschil met Stichting Verscheurd (die onder reformatorische en evangelische christenen meer ruimte voor de homoseksuele relatie bepleit) en LCC Plus Projecten (een alliantie van christelijke LHBT+-organisaties). En dat verschil is, denk ik, dat wij daarbij niet de inzet hebben om het ter discussie te stellen wanneer de school of kerkenraad binnen het behoudende kader over het onderwerp wil nadenken. Wij accepteren – en delen – de traditionele visie op het onderwijs van Jezus en de apostelen over seksualiteit, namelijk dat seksualiteit een gave is van God die Hij toevertrouwt aan de

unieke relatie tussen één man en één vrouw.

single blijven

De Jong en Elhorst hebben gelijk als ze stellen dat er nog het nodige moet gebeuren aan de veiligheid van LHBT'ers. Maar ik herken niet dat er weinig tot geen begeleiding is als men niet openstaat voor een celibataire levensstijl of voor 'genezing'. Het geldt in ieder geval niet voor Hart van Homo's. Om aan onze bijbelstudiegroepen mee te doen, hoeven jongeren er beslist niet voor te kiezen om single te blijven. Sommige doen dat ook niet of laten de kwestie open – helemaal oké.

Dat het in plaatselijke kerken anders kan zijn, is een feit. Maar ook dan ligt het niet zo zwart-wit als De Jong en Elhorst suggereren. Voor hen lijkt het te zijn: alleen als een kerk duidelijk communiceert dat een homojongere de ruimte krijgt om een relatie aan te gaan, is ze veilig. Doet de kerk dat

AAT BOVEN JE RELATIE

Een kerk is niet pas veilig voor een christen-homo als er ruimte is om een relatie aan te gaan. Alsof veiligheid alleen gaat over welke visie je hebt over de seksuele relatie.

niet, dan is ze niet veilig. Alsof veiligheid alleen gaat over welke visie je hebt over de seksuele relatie. Veiligheid heeft met veel meer te maken: werken aan weerbaarheid, met jongeren nadenken over zelfbeeld en geloof, de omgeving stimuleren tot bewustwording. Allemaal dingen waar Hart van Homo's aan werkt, samen met de plaatselijke gemeente.

zelfdoding

Over het 'goede kader' dat De Jong en Elhorst bepleiten, valt veel te zeggen. Ik beperk me nu tot één element ervan dat ik in hun artikel herkende, namelijk de waardering van seks en het eventuele single blijven. Op mijn beurt vond ik het erg schokkend om te lezen over 'de opmerking van een van de deelnemers (aan de gesprekken) over een poging tot zelfdoding na het lezen van een boekje dat inzet op een celibataire leefstijl'. Wielie Elhorst voert deze opmerking wel vaker ten tonele en doelt daarbij

op mijn boekje *Oké, ik ben dus homo – over homoseksualiteit en het volgen van Jezus*. Toen ik dat voor het eerst las, schrok ik enorm: ben ik verantwoordelijk voor pogingen tot zelfdoding? Dat is wat Elhorst suggereert. Maar van de schrik bekomen, bedacht ik: wie is hier verantwoordelijk voor pogingen tot zelfdoding? Is dat degene die stelt dat het single blijven voor een christen-homo een serieuze optie is (ik zeg nergens dat je christen-zijn ervan afhangt), of is dat degene die de gedachte bevestigt dat je leven zonder seks de moeite niet waard is? Is dat degene die stelt dat seks een gave van God is (die Hij niet aan iedereen geeft), of degene die stelt dat seks een recht is voor iedereen?

Het zou emotionele manipulatie zijn als ik die verantwoordelijkheid nu bij Elhorst en De Jong zou leggen, zoals ik het emotionele manipulatie vind dat zij die bij mij lijken te leggen! Maar ik vraag me wél af hoe veilig

een kader is dat aan seks een veel grotere (zo niet: andere) waarde toekent dan Jezus en de apostelen doen.

genuanceerder

Met vrijmoedigheid houd ik daarom vast aan 'mijn' kader voor het nadenken over homoseksualiteit en veiligheid voor homo's, al snap ik heel goed dat ik het daarmee niet altijd makkelijker maak. Ik wil het daarom ook niet per se op het scherpst van de snede formuleren. Waar ik wél aan vasthoud, is dat het bijbels gezien op z'n minst niet vanzelfsprekend is dat een christen-homo een seksuele relatie aangaat. Of het daarmee ook uitgesloten is, laat ik dan in het midden. Ik zou het winst vinden als christenen, onder wie die van Verscheurd en LCC Plus Projecten, wat meer begrip voor deze visie zouden hebben. Het zou in ieder geval het zwart-witdenken van het opinieartikel genuanceerder maken. <